

Det Radikale Venstre har desværre måttet konstatere, at ikke alle forligspartier ønskede så meget som en drøftelse af disse forhold. Tværtimod er vi blevet beskyldt af ministeren for at ville løbe fra forliget og ikke ville følge spillereglerne. Intet ville ligge Det Radikale Venstre fjernere. Men det er sådan set almindelig praksis, at man drøfter et forlig, hvis forudsætningerne ændrer sig fundamentalt.

Kl. 14.40

Jeg kan til nød forstå, at ministeren med den motorvejsforøgelse, der indtil nu har været regeringens fornyelse i den danske trafikpolitik, ikke ønsker at åbne op for en forbedring af den kollektive trafik på nuværende tidspunkt. Jeg skal ikke lægge skjul på, at vi finder det ganske uforståeligt, at Socialdemokratiet, som vi jo normalt har fodslag med, når det drejer sig om jernbanepolitik, end ikke har ønsket at indgå i en drøftelse om dette spørgsmål. Det er ikke for sent. Vi kan fortsat gøre det, og Det Radikale Venstre står fortsat til rådighed.

Nuvel, det er så de faktiske forhold i jernindustrien. Første etape af S-tog til Roskilde vil isoleret set give nogle fordele for nogle pendlere mellem Roskilde-København, og det vil sandsynligvis også kunne føre til nogle driftsøkonomiske fordele på denne strækning.

Derfor, og fordi Det Radikale Venstre står ved de forlig, vi indgår, vil vi stemme for S-toget til Roskilde, idet vi i samme åndedrag gerne vil spørge ministeren, hvordan han forestiller sig, at de uløste kapacitetsproblemer mellem København og Roskilde så skal løses, og om han i det hele taget erkender, at disse problemer eksisterer og kræver nye initiativer, og om denne væsentlige forudsætning for at løse den kollektive trafik i Danmark overhovedet indgår i regeringens overvejelser om fremtidige trafikinvesteringer i Danmark.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det var i hvert fald ærlig snak fra hr. Martin Lidegaard. Nu stemmer vi for noget, som er fuldstændig tåbeligt. Vi får ikke noget ud af det. Forudsætningerne har ændret sig. Jeg kan i øvrigt føje til, at asfaltdelen af asfaltforliget jo også har ændret sig. Der pøses jo betydeligt mere asfalt ud nu, end der blev aftalt i forliget.

Jeg forstår sådan set godt med det hemmelighedskræmmeri, der lægges op til, at det ikke skal foregå her i salen, hvordan det kommer videre med næste fase osv., at hr. Martin Lide-

gaard siger, det er meget rart at være med i forløbet. Jeg forstår godt interessen for det. Men kunne vi ikke her få forklaret, hvor langt Det Radikale Venstre faktisk vil gå i retning af at lave ting, som man mener er meget, meget dyre i forhold til, hvad det måtte løse af problemer? Hvor er smertegrænsen for Det Radikale Venstre, hvis det viser sig, at det bliver endnu dyrere, og hvis det viser sig, at man ikke vil gøre noget ved kapacitetsproblemerne for hovedsporet? Hvor går smertegrænsen?

(Kort bemærkning).

Poul Andersen (S):

Skal jeg forstå hr. Martin Lidegaard sådan, at man hellere havde været det her foruden? Og hvor vil hr. Martin Lidegaard finde pengene til en anden løsning? Hvad er det for en løsning? Hvorfor er den her ikke god nok til at løfte de problemfelter, der er omkring Roskilde? Det kunne jeg godt tænke mig at få nærmere svar på fra hr. Martin Lidegaard.

Det lyder for mig lidt underligt, som om man på den ene side gerne var det her forlig foruden og stod udenfor, men på den anden side er der egentlig meget godt inde i varmen. Men man vil egentlig ikke stå sammen med de andre. Det synes jeg er underligt.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Min korte bemærkning kommer som en forlængelse af hr. Poul Andersens spørgsmål til hr. Martin Lidegaard. Jeg vil bare spørge, om den, man kan vel sige meget radikale holdning, som hr. Martin Lidegaard gav udtryk for her, nemlig at man meget gerne vil være med i forliget, men at man på den anden side ikke synes, det er godt – altså en både-og-holdning – skal tages som udtryk for, at det er Det Radikale Venstres generelle holdning over for forlig.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg vil gerne starte med at svare hr. Poul Andersen og fru Gitte Lillelund Bech, at jeg sådan set har svært ved at forstå, at man, når forudsætningerne for det forlig, man har indgået, ændrer sig så markant, som tilfældet er her, så overhovedet ikke sætter spørgsmålstejn ved forliget fra de andre forligspartners side.

Det Radikale Venstre står bestemt bag det oprindelige forlig, og vi tager dette forlig så seriøst, at netop fordi forudsætningerne har ændret sig,